

W ramach szkoleń dedykowanych zarządzaniu w biznesie wskazuje się, że dobry raport ze zrealizowanych działań nie powinien mieć charakteru kronikarskiego zestawienia, lecz powinien być przekrojowym, syntetycznym ujęciem zaobserwowanych trendów. Tymczasem parametry Informacji Rządu Rzeczypospolitej Polskiej o działaniach podejmowanych w 2012 roku na rzecz realizacji postanowień uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 sierpnia 1997 roku Karta Praw Osób Niepełnosprawnych to 143 strony tekstu głównego oraz 34 załączniki zajmujące 280 stron.

Ktoś się bardzo napracował przygotowując ten raport, ale z pewnością jego treść i forma powinny być nieco inne.

W efekcie z lektury możemy poznać skalę wysiłków podejmowanych przez Radę Ministrów i jej poszczególnych członków, np.:

- działania mające na celu upowszechnienia stosowania klauzul społecznych polegały na... wysłaniu do dyrektorów generalnych i szefów 104 urzędów pism z zaleceniem zastosowania w zamówieniach obejmujących 5% wartości przedmiotowych klauzul, zorganizowaniu spotkania roboczego (najwyraźniej jednego) oraz zgłoszeniu do planu kontroli NIK jako tematu kontroli zastosowania klauzul społecznych (bez określenia, czy ostatecznie kontrola taka znalazła się w planie);
- w ramach statystyki publicznej Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przeprowadziło badanie statystyczne „Bezrobotni oraz poszukujący pracy zarejestrowani w urzędach pracy” – przy czym przytoczono kody używanych formularzy sprawozdawczych;
- działań z zakresu zwrotu pracodawcom kosztów adaptacji pomieszczeń zakładu pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych, adaptacji lub nabycia urządzeń ułatwiających wykonywanie pracy lub funkcjonowanie w zakładzie pracy, zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych oraz urządzeń technologii wspomagających lub przystosowanych do potrzeb wynikających z ich niepełnosprawności oraz kosztów rozpoznania przez służby medycyny pracy tych potrzeb nie podjęto mimo złożenia 7 wniosków przez pracodawców spoza sektora finansów publicznych – przy czym nie podano przyczyn zignorowania owych wniosków.

W oparciu o cały zebrany materiał w ramach podsumowanie zaobserwowano dwie (sic!) niepokojące tendencje. Są nimi odpowiednio:

1. fakt, iż większość osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wciąż pozostaje poza rynkiem pracy, mimo znacznego wzrostu zatrudnienia subsydiowanego w ostatnich latach. Zgodnie z przytoczonymi danymi w 2012 r. biernych zawodowo było prawie 72% osób w wieku produkcyjnym. Z pracy utrzymywało się 16,9% osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym, w tym 13,7% z pracy najemnej (pozostali pracowali we własnym gospodarstwie rolnym bądź na własny rachunek poza rolnictwem indywidualnym);
2. zjawisko gorszego wykształcenia osób niepełnosprawnych w porównaniu z osobami w pełni sprawnymi sprawne, jakkolwiek w ciągu ostatnich pięciu lat (2008 - 2012) nastąpiła w tym zakresie znaczna poprawa.

Na tej podstawie zaprojektowano podjęcie w 2013 roku odpowiednich ukierunkowanych działań:

1. kontynuowanie działań zmierzających do dalszego zwiększania zatrudnienia osób niepełnosprawnych, w szczególności w kontekście zmian demograficznych jakie zachodzą w

Rząd niepełnosprawnym 2012

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 29, czerwiec 2013 00:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 1647

naszym kraju;

2. zapoczątkowanie działań dotyczących zdefiniowania i określenia obszaru edukacji osób niepełnosprawnych, w tym ustawicznego kształcenia i zmiany umiejętności zawodowych lub podwyższenia kwalifikacji zawodowych zgodnie z potrzebami lokalnego rynku pracy.

Przypuszczać należy, że sprawozdanie za rok 2013 będzie równie obszerne. Tylko, oby więcej mówiące?